

NYILATKOZAT

Mi a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság budapesti követségén 1956 november 4 - én menedékkjogot nyert Nagy Imre és társai Losonczy Géza, Bonáth Ferenc, Ujholyi Szilárd, Haraszti Sándor Rajk Lászlóné, Vásárhelyi Miklós, Jánosiné Ferenc, Fazekas György Szilágyi József, Táncos Gábor, továbbá a velük együtt eltűnt feleségük és gyermekeik hozzátartozói a következőket jelentjük ki.

Megdöbbenéssel hallottuk, 1956 november 3 -án este a magyar rádió közleményét, amely szerint Nagy Imre és társai a jugoszláv követséget elhagyva, saját kérésükre ~~68~~ ^{Bosznia}ába távoztak.

Szilárd meggyőződésünk szerint, ha hozzátartozóik valóban elhagyták Magyarországot területét ezt nem szabad akaratukból tették.

E meggyőződésünket a következő tények igazolják:

1./ A hivatalos jugoszláv közlemény szerint Nagy Imre és társai azzal hagyták el a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság követségi épületét, hogy otthonaikba térnek vissza. Minthogy a magyar és jugoszláv kormány között megállapodás jött létre személyes biztonságuk ügyében, a magyar néptől pedig nem volt félni valójuk, értelmetlen, hogy miért akarták volna hazájukat és hozzátartozóikat elhagyni.

2./ Hozzátartozóik közül azok, akiknek a jugoszláv követségen való tartózkodásuk alatt otthonukban volt közvetlen telefon érintkezésbe lépni családjukkal, vagy ismerőseikkel több ízben kijelentették, hogy Magyarországon kívánnak maradni. Vásárhelyi Miklós 1956 nov. 15-én szüleivel folytatott telefonbeszélgetésben határozottan kijelentette, hogy nem akarják elhagyni az országot. Nov. 22-én a délutáni órákban, amikor a magyar és a jugoszláv kormány közötti megállapodás már létrejött Vásárhelyi Miklós telefonon értesítette szomszédait Bp. II. ker. Harkóczy Jenő u. 15. sz. házban hogy feleségével és három kis gyermekével együtt még aznap este nyolc óráig vagy legkésőbb másnap reggel haza tér lakására.

